TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI
UNII EUROPEJSKIEJ

Wyrok Trybunału
w sprawie C-495/25 | Syndicat professionnel du chanvre

Komunikat prasowy nr 159/26

Luksemburg, 5 listopada 2026 r.

Rolnictwo ekologiczne: produkt spożywczy na bazie CBD nie może mieć certyfikacji ekologicznej, jeżeli nie uzyskał zezwolenia na wprowadzenie na rynek w Unii

We Francji krajowy instytut pochodzenia i jakości (Institut national de l'origine et de la qualité, INAO) poinformował jednostki certyfikujące w rolnictwie ekologicznym, że zarówno produkty na bazie naturalnego kanabidiolu (CBD) – z wyjątkiem oleju konopnego niewzbogaconego w CBD – jak i produkty spożywcze wzbogacone w CBD nie mogą mieć certyfikacji ekologicznej. Instytut doprecyzował również, że CBD nie może wchodzić w skład produktów spożywczych certyfikowanych jako ekologiczne.

Związek producentów konopi (Syndicat professionnel du chanvre) zakwestionował to stanowisko przed francuską radą stanu (Conseil d'État). Rada stanu zwróciła się do Trybunału Sprawiedliwości z pytaniem o możliwość certyfikacji CBD w rolnictwie ekologicznym. Ponieważ CBD jest pozyskiwany z konopi, które są rośliną uprawną, mógłby on faktycznie należeć do kategorii „przetworzonych produktów rolnych przeznaczonych do wykorzystania jako żywność" w rozumieniu rozporządzenia w sprawie produkcji ekologicznej[1]. Jednakże, mimo że Komisja Europejska uznała CBD za „nową żywność" w rozumieniu rozporządzenia w sprawie nowej żywności[2], nie zezwoliła na wprowadzenie go na rynek w Unii Europejskiej jako żywności.

Trybunał uznał, że CBD nie może być certyfikowany w rolnictwie ekologicznym, dopóki nie uzyska zezwolenia na wprowadzenie na rynek.

Trybunał stwierdził, że „przetworzone produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi" obejmują produkty pochodzenia rolniczego przeznaczone do wykorzystania jako żywność. Kategoria ta obejmuje każdy produkt przeznaczony do spożycia przez ludzi lub którego spożycia przez ludzi można się spodziewać. **Obejmuje ona zatem zarówno nową żywność, niezależnie od tego, czy wydano zezwolenia wprowadzenie jej na rynek czy nie**, jak i produkty szkodliwe dla zdrowia lub niezdatne do spożycia przez ludzi, których wprowadzanie na rynek jest zakazane.

Mając to na uwadze, Trybunał podkreślił, że **certyfikacja ekologiczna nie może być oddzielona od przepisów mających zastosowanie do wprowadzania na rynek przedmiotowych produktów**. Certyfikacja ta przyczynia się bowiem do promocji tych produktów i w oczach konsumentów buduje pozytywny wizerunek jakości i akceptacji.

Tymczasem **certyfikacja produktu, który nie uzyskał zezwolenia na wprowadzenia na rynek, mogłaby zagrozić ochronie zdrowia ludzkiego i interesów konsumentów**. Wydanie zezwolenia na nową żywność zakłada w szczególności, że w świetle dostępnych dowodów naukowych nie stwarza ona ryzyka dla zdrowia ludzkiego, że jej zamierzone zastosowanie nie wprowadza konsumenta w błąd oraz że w przypadku gdy zastępuje ona inną żywność, jej spożycie nie jest niekorzystne pod względem żywieniowym.

Wreszcie Trybunał uznał, że interpretacja ta ma również zastosowanie w przypadku, gdy takie produkty, których wprowadzenie na rynek w Unii nie zostało dozwolone, są przeznaczone do sprzedaży w państwach trzecich. Sprzedaż ta mogłaby zaszkodzić reputacji certyfikacji oraz zaufaniu konsumentów do produktów, które z korzystają z certyfikacji.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanych przez nie sporów,

zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii.

Sąd jest właściwy do rozpoznawania wniosków o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, które dotyczą wyłącznie: 1) wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (VAT), 2) podatku akcyzowego, 3) kodeksu celnego, 4) klasyfikacji taryfowej towarów w Nomenklaturze scalonej, 5) odszkodowań i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład lub opóźnienia bądź odwołania usług transportowych lub 6) systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych. Trybunał Sprawiedliwości jest właściwy do rozpoznawania wszystkich innych wniosków o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym.

Trybunał ani Sąd nie wydają orzeczenia rozstrzygającego spór krajowy. Sąd krajowy powinien rozstrzygnąć sprawę zgodnie z orzeczeniem Trybunału lub Sądu. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości. Przedstawienie stanu faktycznego i ram prawnych odnosi się do okresu istotnego dla sprawy i opiera się na aktach sprawy.

Pełny tekst i, w stosownym wypadku, streszczenie wyroku są publikowane na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ✆ (+352) 4303 2793.

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne na „Curia Web TV”.

Pozostańmy w kontakcie!

[1] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007.

[2] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2283 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie nowej żywności, zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie Komisji (WE) nr 1852/2001.